

Γέροντας Νικόδημος ο Αγιαννανίτης

[/ Πεμπτουσία](#)



Ο ασκητής Νικόδημος γεννήθηκε κατά τις τελευταίες δεκαετίες του 19^{ου} αιώνα, σε χωριό της επαρχίας Πάφου. Παρόλο που είχε μια πολύ καλή δουλειά εκείνη την περίοδο - εργαζόταν ως μάγειρας κοντά στον Αγγλο Αρμοστή - ποθώντας κατάκαρδα τη μοναστική ζωή, άφησε τη δουλειά, την οικογένεια και την ιδιαίτερη πατρίδα του και αναχώρησε για τον Άθωνα, το έτος 1895. Αφού περιήλθε Μοναστήρια, Σκήτες, Καλύβες και Κελιά, αναπαύτηκε στη Σκήτη της Θεοπρομήτορος Αγίας Αννης, όπου κοινοβίασε στην Καλύβη της Αναλήψεως του Σωτήρος Χριστού, λίγο πιο κάτω από το Κυριάκο, κοντά στο Γέροντα Ιωάννη. Σε αυτή την Καλύβη έζησε ασκητικά και προετοιμάστηκε για το Μαρτύριο, τον στέφανο του οποίου αξιώθηκε να λάβει το 1720, ο Οσιομάρτυρας Νικόδημος από το Ελβασάν της Αλβανίας. Η αγία του μνήμη γιορτάζεται στις 10 Ιουλίου. Η σχέση του Οσιομάρτυρα με την Καλύβη, στάθηκε αφορμή, ώστε, ο Γέροντας του κελιού να δώσει στον Κύπριο μοναχό το καλογερικό όνομα Νικόδημος. Ο Γέροντας Νικόδημος χαρακτηριζόταν ως ελεήμων, φιλόανθρωπος και φιλακόλουθος. Χαρισματούχος δούλος του Θεού, εύκολα παρηγορούσε και ανάπαυε τις ψυχές πονεμένων ανθρώπων που κατέφευγαν κοντά του για στήριξη και παρηγοριά.



Πηγή: www.diakonima.gr

Στα πικρά χρόνια της γερμανικής κατοχής, τότε που η Ελλάδα βρισκόταν κάτω από τις μυλόπετρες κι ούτε ψωμί για να φάει δεν έβρισκε ο λαός, ο Γέροντας Νικόδημος με πίστη ακλόνητη και σταθερή, τόνιζε πως, σύντομα το κακό θα περάσει, θα μας φέρουν ζεστό ψωμί κι οι Γερμανοί θα καταστραφούν. Το ακόλουθο περιστατικό συνέβηκε σ' ένα Κελί στην Κερασιά, όταν ο ασκητής Νικόδημος κλήθηκε για να βοηθήσει στο μαγείρεμα για την πανήγυρη του Αγίου Αρτεμίου. Σε μια στιγμή, ενώ μαγείρευε, από τη μεγάλη του κόπωση αποκοιμήθηκε. Σαν ξύπνησε, νόμισε πως το φαγητό κάηκε. Έκπληκτος ο Γέροντας, κοίταξε προς το καζάνι που έβραζε το φαγητό και είδε κάποιο ντυμένο στα στρατιωτικά, να το ανακατεύει και να λέει:

- Μη στενοχωριέσαι Γέροντα. Εγώ είμαι εδώ. Κι αμέσως εξαφανίστηκε. Πιστεύεται πως ήταν ο Άγιος Αρτέμιος που παρουσιάστηκε στην πανήγυρη την οποία ευλόγησε.

Κύριο διακόνημα του μακαριστού ενάρετου Γέροντος Νικόδημου, καθώς και των συνασκητών και υποτακτικών του, Ιωάννη, Πέτρου, Ευθυμίου και Αβράμιου, ήταν το πλέξιμο καλτσών. Ο Γέροντας κοιμήθηκε πλήρης ημερών, αφού συμπλήρωσε ένα αιώνα επίγειας ζωής.

Πηγή: Κώστα Παπαγεωργίου, *Κύπριον Πατερικόν Αγίου Όρους*, Εκδόσεις Παλέττα, Κύπρος 2011.